

V Praze dne 18. září 2017
Č.j.: MK 58615/2017 OLP

Městskému soudu v Praze
pracoviště Hybernská
Hybernská 18, 111 21 Praha 1

do datové schránky – vyjádření k žalobě
osobně na podatelnu soudu – správní spis

ke sp. zn. 11A 1/2017

Žalobce: **Dušan Dvořák, MMCA**, nar. 12. 1. 1962
bytem 798 55 Ospělov 6
zastoupen nevládní organizací Cannabis is The Cure, z.s.
se sídlem Tylova 963/2, 779 00 Olomouc, IČ:266 70 232
korespondenční adresa: Open Royal Academy
Přichystalova 180/14, 77900 Olomouc

Žalovaný: **Ministerstvo kultury**
se sídlem Maltézské náměstí 471/1, 118 11 Praha 1 – Malá Strana
zastoupen Mgr. Janem Hubkou, ředitelem odboru legislativního a právního

(podepsáno elektronicky)

Věc: **Vyjádření žalovaného k žalobě** proti rozhodnutí ministra kultury č.j. MK 78898/2016 OLP ze dne 22. 12. 2016, kterým byl zamítnut rozklad ze dne 28. 8. 2016, který podal přípravný výbor církve a náboženské společnosti Konopná církev, a potvrzeno rozkladem napadené usnesení Ministerstva kultury č.j. MK 51095/2016 OC ze dne 11. 8. 2016 o zastavení řízení o návrhu na registraci církve a náboženské společnosti Konopná církev.

D v a k r á t

Přílohy: - správní spis v originále

Na základě výzvy Městského soudu v Praze, pracoviště Hybernská, č.j. 11A 1/2017-213 ze dne 16. 8. 2017 (Ministerstvu kultury doručena do dat. schr. dne 18. 8. 2017), tímto žalované Ministerstvo kultury (v soudem stanovené lhůtě do jednoho měsíce ode dne doručení výzvy) podává k žalobě sp. zn. 11A 1/2017 ze dne 30. 12. 2016 proti rozhodnutí ministra kultury č.j. MK 78898/2016 OLP ze dne 22. 12. 2016, kterým byl zamítnut rozklad ze dne 28. 8. 2016, který podal přípravný výbor církve a náboženské společnosti Konopná církev, a potvrzeno rozkladem napadené usnesení Ministerstva kultury č.j. MK 51095/2016 OC ze dne 11. 8. 2016 o zastavení řízení o návrhu na registraci církve a náboženské společnosti Konopná církev, následující

v y j á d ř e n í :

I.

Žalovaný nesouhlasí s žalobou a navrhuje, aby byla zamítnuta, neboť je nedůvodná. Na podporu toho žalovaný uvádí, že žalobou napadené rozhodnutí ministra kultury a rovněž jím potvrzené usnesení Ministerstva kultury byla vydána plně v souladu se zákonem č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále též „správní řád“) a se zákonem č. 3/2002 Sb., o svobodě náboženského vyznání a postavení církví a náboženských společností a o změně některých zákonů (zákon o církvích a náboženských společnostech), v platném znění (dále též „zákon č. 3/2002 Sb.“). Žalovaný konstatuje, že v žalobou napadeném rozhodnutí byly řádně vypořádány námitky uplatněné v rozkladu. Žalovaný má tak za to, že žalobou napadené rozhodnutí a jím potvrzené usnesení jsou přezkoumatelná a procesně právně i věcně správná a nejsou tedy dány žádné relevantní důvody pro jejich zrušení soudem. Žalovaný proto tímto v celém rozsahu odkazuje na text žalobou napadeného rozhodnutí, jím potvrzeného usnesení Ministerstva kultury a obsah správního spisu.

II.

Žalovaný má za to, že ani argumentací obsaženou v žalobě nebyly vyvráceny závěry a zjištění, ke kterým dospělo Ministerstvo kultury v rozkladem napadeném usnesení a následně ministr kultury v žalobou napadeném rozhodnutí, kterým rozklad zamítl a rozkladem napadené usnesení potvrdil. Žalovaný proto obdobně, jako je již uvedeno v žalobou napadeném rozhodnutí, setrvává na následujících zjištěních a hodnotících závěrech:

Žalovaný konstatuje, že návrh na registraci Konopné církve byl Ministerstvu kultury doručen dne 14. 7. 2016, nicméně Ministerstvu kultury byly již z jeho předchozí úřední činnosti známy informace týkající se Konopné církve. Např. dne 29. 1. 2016 členka Konopné církve požádala Ministerstvo kultury o posouzení stanov Konopné církve, dne 18. 2. 2016 žádal Mgr. Ivan Chalaš o vydání informace/stanoviska, dne 22. 2. 2016 a 23. 2. 2016 doplnil Mgr. Ivan Chalaš své podání o další důkazy (např. citace z Bible, informace o Rastafariánské církvi apod.). Z výše uvedeného tak vyplývá, že Ministerstvu kultury bylo již před doručením návrhu na registraci známo, že předmět činnosti a víry členů Konopné církve, tj. víra v prospěšnost rostliny s názvem konopí seté (*Cannabis sativa*) a její šíření, nelze zahrnout pod pojem náboženství, přičemž se mimo jiné jedná o rostlinu obsahující omamnou látku, kdy nakládání s touto rostlinou je striktně regulováno zákonem. V tomto směru ani návrh ze dne 14. 7. 2016 na registraci Konopné církve nepřinesl žádný relevantní posun. Žalovaný má tak ve shodě s názorem ministra kultury za to, že Ministerstvo kultury proto důvodně shledalo, že podaný návrh je svou povahou zjevně právně nepřipustný. Ministr kultury proto žalobou

napadeným rozhodnutím důvodně potvrdil rozkladem napadené usnesení, kterým bylo zastaveno řízení o registraci Konopné církve, což je vzhledem ke shora popsaným okolnostem plně v souladu se smyslem a účelem zákona o církvích a náboženských společnostech.

Žalovaný má dále za to, že žalobou napadené rozhodnutí ministra kultury a jím potvrzené usnesení bylo vydáno rovněž plně v souladu s ustálenou rozhodovací praxí jiných jurisdikcí a Evropského soudu pro lidská práva, které obdobně rozlišují skutečná náboženská vyznání a další přesvědčení spadající do rozsahu základního práva a svobody náboženského vyznání, od tzv. fiktivních náboženství, kam je řazeno i uctívání marihuany [viz např. rozhodnutí Výboru pro lidská práva M.A.B., W.A.T. a J.-A.Y.T. proti Kanadě ze dne 8. 4. 1994, kdy bylo rozhodnuto, že víra spočívající primárně či výhradně v uctívání a distribuci návykové látky nemůže být podřazena pod článek 18 Mezinárodního paktu o občanských a politických právech (právo na svobodu myšlení, svědomí a náboženství)].

Žalovaný dále konstatuje, že žalobou napadené rozhodnutí ministra kultury a jím potvrzené usnesení netrpí vadami ani z hlediska procesně právního, neboť v případě shledání návrhu na registraci jako zjevně nepřijatelného vycházelo Ministerstvo kultury z ust. § 66 odst. 1 písm. b) správního řádu, kdy za takovouto lze považovat pouze žádost, u níž je již na první pohled zřejmé, že ji nelze vyhovět. Nepřijatelnost musí být v těchto případech patrna již ze samotné žádosti, nikoliv teprve z výsledků dalšího dokazování či zjišťování. Jelikož bylo na první pohled zřejmé, že žádosti nemůže být vyhověno, neboť to platná právní úprava neumožňuje, nemuselo se Ministerstvo kultury návrhem po věcné stránce zabývat, neboť by tento postup byl zjevně bezpředmětný a výsledek řízení by byl naprosto totožný.

Žalovaný dále připomíná, že žalobou napadeným rozhodnutím byl rozklad zamítnut též z toho důvodu, že rozklad neobsahuje relevantní námitky směřující proti napadenému usnesení, kterým bylo řízení zastaveno. Rozklad zejména sestává z celkem 11 údajně „teologických“ otázek, ke kterým má být dle názoru žalobce v rozhodnutí o rozkladu vydán závazný výklad pro Ministerstvo kultury, pokud by jím bylo pokračováno v řízení o registraci. Vedle toho, že nejsou splněny podmínky pro další vedení řízení o registraci (jak je popsáno výše), žalovaný podotýká (stejně jako to uvedl ministr kultury v žalobou napadeném rozhodnutí), že tyto otázky svou povahou nejsou theologické, nýbrž se týkají složité problematiky legalizace konopí, jeho léčebných a dalších účinků, přínosu konopí z hlediska jeho významu celospolečenského, národohospodářského, zemědělského, ekologického, apod. Nejde tedy o otázky, které by se bezprostředně týkaly důvodů pro zastavení tohoto řízení o registraci církve a náboženské společnosti dle zákona č. 3/2002 Sb.

Na základě výše uvedeného je žalovaný přesvědčen o tom, že žalobou napadené rozhodnutí a jím potvrzené usnesení jsou přezkoumatelná a z hlediska věcného i právního netrpí žádnými vadami, pro které by mohla být zrušena v rámci správního soudnictví.

III.

Žalobce dále v žalobě namítá, že žalovaný rozhodl o registraci po 5 měsících od podání návrhu a 4 měsících trvajícím rozkladovým řízením, což je dle názoru žalobce jednoznačně důvod k označení rozhodnutí jako nezákonného v důsledku nečinnosti. Argumentuje tím, že pokud je návrh na registraci právnických osob standardně registrován po doložení všech zákonných náležitostí do 5 dnů, u návrhu na registraci církve lze pravděpodobně očekávat standardních 30 dní, což měl dle tvrzení žalobce žalovaný v předchozích žalobách sám potvrdit. Jednání žalovaného, kterého se dle vyjádření žalobce v řízení trvajícím přes 5 měsíců „nezmůže k jedinému zákonnému argumentu a registraci označit

za zjevně nedůvodnou a pomáhá si ideologickými floskulemi, nelze dle žalobce označit jinak než jako nezákonné z důvodu vědomě nezákonného (nepřezkoumatelného) rozhodnutí“.

K uvedené žalobní argumentaci žalovaný uvádí, že v řízeních o registraci nové církve a náboženské společnosti postupuje Ministerstvo kultury v souladu se zákonem č. 3/2002 Sb. a správním řádem. Ministerstvo kultury v registračním řízení provádí jakožto zákonem č. 3/2002 Sb. stanovený registrující orgán kontrolu splnění všech zákonných požadavků, které předcházejí vydání rozhodnutí o registraci nové církve a náboženské společnosti. V průběhu tohoto registračního řízení je přezkoumáván podaný návrh na registraci nové církve a náboženské společnosti spolu se všemi jeho přílohami a je prověřováno faktické fungování církve a náboženské společnosti prostřednictvím ustanoveného znalce, neboť Ministerstvu kultury plyne ze zákona povinnost zjistit skutečný stav věci a prověřit všechny skutečnosti podstatné pro vydání rozhodnutí o registraci. V rámci posuzování, zda působení církve a náboženské společnosti resp. jejích představitelů a dalších osob k ní se hlásících není v rozporu s ust. § 5 zákona č. 3/2002 Sb., si ministerstvo v průběhu registračního řízení rovněž opatřuje další podklady pro vydání rozhodnutí, a to zejména v rámci spolupráce s dalšími správními orgány či institucemi (Ministerstvo vnitra, Bezpečnostní informační služba). Vzhledem k výše uvedenému je zjevné, že z výše uvedených důvodů je délka registračního řízení ovlivněna dobou nezbytnou k opatření informací a odbornému posouzení skutečností, kterými Ministerstvo kultury nedisponuje, a ze zkušeností Ministerstva kultury vyplývá, že tvrzení žalobce, že u návrhu na registraci církve lze očekávat registraci ve lhůtě standardních 30 dní (kalendářních), je mylné. Respektive je nutno vzít do úvahy skutečnost, že po dobu nezbytnou k opatření údajů podle § 6 odst. 2 správního řádu lhůty pro vydání rozhodnutí neběží a správní orgán v určitých zákonem stanovených případech (např. zaslání výzvy k doplnění podaného návrhu účastníkem řízení) řízení v souladu s ust. § 64 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, přerušuje.

Správní řád v ust. § 71 odst. 3, písm. b) stanoví, že v případě, kdy nelze rozhodnutí vydat bezodkladně, je správní orgán povinen vydat rozhodnutí nejpozději do 30 dnů od zahájení řízení, k nimž se připočítává doba nutná k provedení dožádání podle § 13 odst. 3, ke zpracování znaleckého posudku nebo k doručení písemnosti do ciziny. V případě podaného návrhu na registraci Konopné církve bylo řízení o podaném návrhu zahájeno dne 14. 7. 2016 a usnesení o zastavení tohoto řízení bylo vydáno dne 11. 8. 2016. Usnesení o zastavení řízení o návrhu na registraci Konopné církve bylo žalobci doručeno dne 19. 8. 2016 a tento podal proti jmenovanému usnesení v zákonné lhůtě 15 dnů dne 31. 8. 2016 rozklad. Je tedy zjevné, že lhůta stanovená správním řádem byla dodržena.

Následně podaný rozklad a veškeré další související podklady byly postoupeny odborem církví Ministerstva kultury dne 4. 10. 2017 rozkladové komisi Ministerstva kultury, která podaný rozklad v rámci zasedání rozkladové komise dne 3. 11. 2016 podrobně přezkoumala a zhodnotila. O podaném rozkladu následně dne 22. 12. 2016 rozhodnutím č.j. MK 78898/2016 OLP, rozhodl ministr kultury tak, že rozklad zamítl a napadené usnesení Ministerstva kultury č.j. MK 51095/2016 OC ze dne 11. 8. 2016 potvrdil.

Žalovaný proto nesouhlasí s tvrzením žalobce, že se v řízení trvajícím přes 5 měsíců nezmohl k jedinému zákonnému argumentu a registraci označil za „zjevně nedůvodnou a pomáhal si ideologickými floskulemi, ani s tvrzením, že v rozhodnutí k zastavení registrace použil žalovaný pouze plané ideologické ornamenty plné nafintěných slov, aniž by použil jediný zákonný důvod a následně bez rozpaků přiznal projednání návrhu na registraci lhůtu nad maximálně možných 60 dní“. Žalovaný vydal rozhodnutí o zastavení řízení o návrhu na registraci Konopné církve ve 30 denní lhůtě stanovené správním řádem a rozklad podaný žalobcem byl po postoupení podkladů následně projednán rozkladovou komisí na nejbližším

možném termínu (po doručení podkladů rozkladové komisi se zachováním minimální 14 denní lhůty k prostudování jednotlivými členy rozkladové komise) dne 3. 11. 2016. Žalovaný podotýká, že dle platné právní úpravy žádná z uvedených lhůt není propadná a jejich marné uplynutí není spojeno s fikcí spočívající v automatickém vyhovění návrhu na registraci církve a náboženské společnosti. Dle názoru žalovaného rovněž nelze vydané rozhodnutí o zastavení řízení a následné rozhodnutí o podaném rozkladu označit za nezákonné z důvodu vědomě nezákonného (nepřezkoumatelného) rozhodnutí, neboť v odůvodnění obou rozhodnutí jsou srozumitelně uvedeny zákonné důvody, na základě kterých žalovaný postupoval a dospěl k výslednému rozhodnutí. Žalovaný má tak za to, že výše uvedené žalobcem namítané skutečnosti nemohou být důvodem pro zrušení žalobou napadeného rozhodnutí v rámci správního soudnictví.

IV.

Žalobce dále v žalobě uplatnil námitku, že „žalovaný jednal diskriminačně, když ve svých rozhodnutích od nového roku nejprve označoval Konopnou církev a konopí za kriminální aktivitu a ohrožování občanů, diskriminaci žalobce spatřuje rovněž v tom, že ačkoliv žalovaným již registrované církve mají své svaté texty s obsahy vyzývání k zabíjení jinověrců (například ŘK církev v tzv. bibli), přesto je žalovaný v rozporu se zákonem včetně § 5 zákona o církvích registroval a jejich náboženskou dogmatiku, symboliku, rituály a rity pak vkládá v rozhodnutích od nového roku do povinnosti žalobce.“.

Žalovaný k této argumentaci žalobce uvádí, že ve své odpovědi na žádost paní Anny Jiráskové ze dne 29. 1. 2016 (tj. ještě před datem zahájení řízení o návrhu na registraci Konopné církve dne 14. 7. 2016) o posouzení stanov Konopné církve, čj. MK 7702/2016 POD, pouze uvedl, že „Jako církev a náboženská společnost nemůže být registrováno společenství, které uvedené definici neodpovídá. V tomto ohledu se jako vhodnější jeví právní forma spolku (viz § 2014 – 302 občanského zákoníku, tj. zákon č. 89/2012 Sb.) ... S ohledem na nezákonnost propagace, pěstování či jiného nakládání s konopím, s výjimkou tzv. konopí technického, Vás však upozorňujeme na skutečnost, že jak zákon o církvích a náboženských společnostech, tak občanský zákoník nedovolují založení a vznik právnické osoby, jejímž účelem je porušování práva...“ Žalovaný proto namítá, že jak je z uvedeného patrné, nejednalo se o diskriminační jednání ve vztahu ke Konopné církvi, ani označování této církve a konopí za kriminální aktivitu a ohrožování občanů. Žalobce byl pouze odkázán na informace týkající se podání návrhu na registraci zveřejněné na internetových stránkách žalovaného, dále byl upozorněn na skutečnost, že vzhledem k popisu činnosti Konopné církve by bylo vhodnější pro tento subjekt využít právní formu spolku a současně byl upozorněn na možnost rizika porušování práva činností vyvíjenou tímto subjektem.

K žalobní námitce týkající se obsahů svatých textů již registrovaných církví (pozn.: žalobce v žalobě použil termín „ŘK církev“, což je zřejmě Církev římskokatolická), které ve svém obsahu dle názoru žalobce „vyzývají k zabíjení jinověrců“, žalovaný uvádí, že v případě Církve římskokatolické se jedná o církev registrovanou nikoliv podle zákona č. 3/2002 Sb., o církvích a náboženských společnostech (neboť v době její registrace nebyl tento zákon účinný), nýbrž o církev registrovanou podle zákona č. 308/1991 Sb., o svobodě náboženské víry a postavení církví a náboženských společností (viz ust. § 22 odst. 1 tohoto zákona), jelikož ke dni jeho účinnosti historicky vyvíjela svou činnost ze zákona nebo na základě státního souhlasu na území České republiky (viz Příloha k zákonu č. 308/1991 Sb.).

V.

Žalovaný proto na základě výše uvedených skutečností nesouhlasí s návrhem na vydání rozsudku tak, jak jej formuluje žalobce, a naopak navrhuje, aby Městský soud v Praze rozhodl o podané žalobě takto:

Žaloba není důvodná a proto se zamítá.